

Ἄμελη γυναικα πολλαχ. Ὁ δεῖνα εἶναι πολὺ ἀνάμελος Ἀνδρ. Ἀνήμελος εἶναι 'ς τοὶς δουλειές του Κάρπ. Τέτοιος ἀνάμελος! (τόσον ἀμελῆς!) Ἀνδρ. Ἄτος βαρέα ἀμελος ἔν' 'ς σὴ δουλείαν ἀτ' (αὐτὸς πολὺ ἀμελῆς εἶναι εἰς τὴν ἐργασίαν του) Ὅφ. Χαλδ. Ἀνάμελος ποῦ 'σαι, κακόμοιος! Σύμ. Πρέστη ἀνάμελε δὲν ἔδα 'γὼ 'ς τ' ζωή μου! Σκῦρ. 2) Ὁ μὴ φροντίζων περὶ τίνος, ἀφροντις, ἀμέριμνος Κύθηρ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Οφ. Τραπ.) Σάμ.: Ὁ λεύτιρος ἀθρούποντος εἰν' ἄμιλον (λεύτιρον = ἄγαμος) Σάμ.

Πβ. ἀμελῆς, ἀμελῆτής, ἀμελιάρις. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀνέμελος καὶ ἐπών. Χίος

ἀμελῶ λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Σάντ.) ἀναμελῶ Πελοπν. (Λακων. Λάστ.) ἀνεμελῶ Θήρ. Κρήτ. ἀναμελῶ Σύμ. ἀμελίζω Πόντ. (Τιμερ.)

Τὸ ἀρχ. ἀμελῶ. Ὁ τύπ. ἀναμελῶ καὶ μεσν. Τὸ ἀμελίζω ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀμέλησα κατ' ἀναλογ. τοῦ εἰς -ισα ἀρχ. τῶν ρ. εἰς -ιζω. Πβ. ΓΧατζίδ. MNE 1,272.

Δὲν ἐνδιαφέρομαι περὶ τίνος, δεικνύω ὀλιγωρίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πρᾶξεώς τίνος ἐνθ' ἀν.: Μήν ἀμελῆς τῇ δουλειά σου. Ἀμέλησε νὰ πάῃ ἐκεῖ ποῦ τοῦ εἴπα Ἀμέλησα νὰ ψωνίσω κοιν. Ἐμέλτισεν τὴ δουλείαν (ἐμέλτισεν = ἡμέλησεν) Ιμερ. Συνών. ἀμελεύω, τεμπελεύω.

ἀμέλωτος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μελωτὸς <μελώνω.

Ο ἄνευ μέλιτος, ὁ μὴ ἐπαλειφθείς διὰ μέλιτος: Εἶναι ἀμέλωτα ἀκόμη τ' ἀβγοκαλάμαρα (εἶδος γλυκύσματος) ለΑνδρ. Πβ. ἀμελίτωτος.

ἀμέντε ἐπίρρ. Ζάκ. Νάξ. (Ἀνω Ποταμ. Δαμαρ. Κινίδ. Τρίποδ. Φιλότ.) Παξ. ἀμέδε Θήρ. Ιθάκ. Κρήτ. Νάξ. (Απύρανθ.) Σῦρ. κ. ἀ. ἀμέδες Κρήτ. ἀμέντη Κέρκ. (Αργυρᾶδ.) ἀμέδη Κύθηρ. Νάξ. (Απύρανθ.) κ. ἀ.

Ἐκ τῆς Ιταλ. φρ. *a mente*. Πβ. ΛΖώη Λεξ. Ζακ. ἐν λ. Ὁ τύπ. ἀμέδες ἐκ τοῦ ἀμέδε σον ἔνεκα κακοῦ χωρισμοῦ παρεκταθείς κατ' ἄλλα ἐπιφρήματα. Πβ. ΓΧατζίδ. ἐν Επιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7 (1910/1) 80 κέξ.

Κατὰ νοῦν, συνήθως μετὰ τῶν ρ. βάζω ἢ βάρω, ἔχω καὶ παίρω ἐνθ' ἀν.: Βάνω ἀμέντε (ἐνθυμοῦμα) Τρίποδ. Βάζω ἀμέδε Θήρ. Λὲ μοῦ πῆσε ἀμέδε πῶς θὰ μοῦ τὴν κατάφεροντες εῖτοι (δὲν ἐνόησα κτλ.) Ιθάκ. Ηβαλ' ἀμέδε (ἐπρόσεξα) Κρήτ. Πᾶρε τ' ἀμέντε σου (πᾶρε το κτλ., ἥτοι πρόσεχε) Ζάκ. Νάζης τ' ἀμέδε σου (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Θήρ. Κρήτ. Βάνω τ' ἀμέντε μον (ἐντείνω τὴν προσοχήν μου) αὐτόθ. Δὲν τὸ βάλαμε ἀμέδη τοιά τὸ κλέψατε (δὲν τὸ ἐπροσέξαμεν κτλ.) Κύθηρ. Ἐχε ἀμέντη μὴ σοῦ πάρουντες τίποτες Αργυρᾶδ. Τόχω ἀμέδε μον Κρήτ. Λὲ δόχω ἀμέδες βαρμένο αὐτόθ. Συνών. προσαμέντε.

ἀμερεμέτιστος ἐπίθ. σύνηθ. ἀμιριμέτ' στους πολλαχ. ἀμερεμέτιγος πολλαχ. ἀμιριμέτ' γους Στερελλ. (Αίτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερεμετιστὸς <μερεμετίζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Κυριολ. ὁ μὴ ἐπισκευασθείς, ὁ μὴ ἐπιδιορθωθείς, ἀνεπισκεύαστος, ἐπὶ οἰκοδομῶν ἐνθ' ἀν.: Ἀφησα τὸ σπίτι ἀμερεμέτιστο πολλαχ. Λόντζα ἀμιριμέτ' γ' Αίτωλ. 2) Μεταφ. ὁ μὴ δαρεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Αίτωλ.): ἀμιριμέτ' γου τοὺν εἴεις ἀκόμα; Αίτωλ.

ἀμέρευτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀνημέρευτος πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οίν. Χαλδ.) ἀλημέρευτος Πόντ. (Οίν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερευτὸς <μερεύω. Ἡ λ. ώς καὶ ὁ τύπ. ἀνημέρευτος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ μὴ ἔξημερωθείς, ὁ μὴ τιθασευθείς ἐνθ' ἀν.: Θεριὰ ἀνημέρευτα Κρήτ. Ἀγριος καὶ ἀνημέρευτος Οίν. || Ἀσμ.

Πονλεῖ μουλάρια ἀμέρευτα, πονλεῖ καὶ μερεμένα Νάξ. (Απύρανθ.) Πβ. ἀμέρεωτος (II), ἀνήμερος. 2) Ὁ μὴ καταπραύνθείς Λεξ. Κομ. Ἡπάτ.

Ἀμερικάνικος ἐπίθ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἔθνικοῦ ὄν. Ἀμερικᾶνος.

1) Ὁ ἔξ Ἀμερικῆς προερχόμενος ἢ ὃ ἐν Ἀμερικῇ κατεσκευασμένος κοιν.: Ἀμερικάνικο καλαπόδι - παννί - ρουπάνι - ψαλίδι κττ. Ἀμερικάνικα φασόλια. Πβ. Ἀμερικᾶνος 1. 2) Τὸ οὐδ. ἀμερικάνικο τό, ίδιαίτερον παννίον προερχόμενον ἔξ Ἀμερικῆς κοιν.

Ἀμερικᾶνος ὁ, κοιν.

Ἐκ τοῦ Ἱταλ. ἔθνικοῦ ὄν. Americano.

1) Ὁ καταγόμενος ἔξ Ἀμερικῆς, κυρίως ἐκ τῶν Ἕνωμένων πολιτειῶν τῆς Β. Αμερικῆς. Πβ. Ἀμερικᾶνος 1. 2) Ἐλλην μετανάστης διαμείνας ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐπανελθών ἔξ αὐτῆς. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀμερικᾶνος καὶ παρωνύμ. Κρήτ.

ἀμέριμνα ἐπίρρ. λόγ. πολλαχ.

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. ἀμέριμνα. Πβ. Θυσ. Αβραάμ 4 (εκδ. E Legrand) «ξύπνησε, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ξύπνησε πιστεμένε, | καὶ νὰ κοιμᾶσαι ἀμέριμνα τώρα καιρός δὲν εἶναι».

Ἄνευ μερίμνης ἢ φόβου, ἀμέριμνως πολλαχ.: Ζω ἀμέριμνα πολλαχ. Περπατῶ - πηδῶ ἀμέριμνα Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

ἀμέριμνος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. κ. ἀ.) ἀμέριμνε Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀμέριμνος.

Ο μὴ μεριμνῶν, δομῶν, δομάτων, ὁ μὴ φροντίζων περὶ τίνος, ἀφροντις, ἡσυχος: Ἀμέριμνος ἀνθρωπος, ἀμέριμνη ζωή. Κοιμᾶται ἀμέριμνος σύνηθ. Ἐγὼ ἀστραπήσατες εἰς τὸν ἀμέριμνον κάθεσαι! Κερασ. Ἀμέριμνος κοιμᾶται καὶ ἐμένα δὲ μὲ λυπᾶται Λακων.

ἀμερόληπτος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. μεροληπτῶ.

Ο μὴ παραβλέπων οὐδενὸς τὰ ἐλαττώματα, τὰ σφάλματα, τὰ κακουργήματα κτλ., δομῶν χαριζόμενος εἰς οὐδένα: Ἀνθρωπος - δικαστής ἀμερόληπτος.

***ἀμερτικός** ἐπίθ. ἀμερτικο Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ούσ. μερτικό.

Ο ἄνευ μεριδίου, δομῶν.

ἀμερτίκωτος ἐπίθ. ἀμάρτη. ἀμερτίκωτος Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερτικωτὸς <μερτικώνω.

Ο μὴ καταλείπων γόνους, ἀτεκνος. Συνών. ἀβλαστάρωτος 2, ἀκλαδωτος (II), ἀκλαδωτος 2, ἀκληρος 3.

